

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2343/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.21.195/2024/4. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján jogi képviselője (dr. Szilágyi Zoltán; Szilágyi, Aszmann és Társa Ügyvédi Iroda) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.195/2024/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.2. A hitelező pénzügyintézet és egy gazdasági társaság (a továbbiakban: adós) 2019. május 6-án folyószámlahitel elnevezésű, az eljáró bíróságok által tartalma szerint később kölcsönszerződésként megítélt szerződést kötött. A kölcsönszerződésből eredő adósi fizetési kötelezettség biztosítására a hitelező és az indítványozó magánszemély között készfizető kezességvállalási szerződés jött létre, amelyben az indítványozó az adós kölcsönszerződésből eredő teljes tartozásának megfizetésére készfizető kezességet vállalt. A szerződés értelmében az indítványozó által vállalt készfizető kezesség 2020. szeptember 27-ig tartó határozott időre szólt azzal, hogy a határozott idő letelte után az indítványozó szabadul a kötelezettség alól. A szerződés rögzítette: nem szabadul az indítványozó a határozott idő elteltével a kötelezettség alól, amennyiben a hitelező a határozott idő leteltéig felszólítja a teljesítésre. Az adósi

kötelezettségek biztosítása érdekében az indítványozó mellett egy harmadik személy (a továbbiakban: kezes2) szintén készfizető kezességet vállalt az adós tőketartozásának 80 %-ára.

- [4] A hitelező 2022. június 6-án fizetési felszólításban tájékoztatta az indítványozót, hogy nyilvántartása szerint az adós a hiteldíjak tekintetében fizetési elmaradásban van, egyúttal felhívta az indítványozót arra, hogy a levél kézhezvételétől számított 8 napon belül rendezze a fizetési elmaradást. Ezt követően 2022. szeptember 18-án kelt fizetési felszólításban a hitelező arról tájékoztatta az indítványozót, hogy nyilvántartása szerint az adós tartozása 2022. szeptember 12-én lejárt, egyúttal felhívta az indítványozót, hogy a levél kézhezvételétől számított 8 napon belül az összes lejárt tőketartozást és járulékait fizesse meg, azonban az indítványozó fizetést nem teljesített. Az adós 2022. november 18-án felszámolás alá került, a vele szemben indult felszámolási eljárásban a hitelező hitelezői igénybejelentést tett. 2023. április 14-én a kezes2 a készfizető kezességvállalása alapján megfizette a hitelezőnek a tőketartozás 80 %-át. A kölcsönszerződésből eredő, fennmaradó követelését a hitelező mint engedményező 2023. május 19-én kötött szerződéssel az alapügyben később megindult per felperesére engedményezte.
- [5] 1.3. Az indítványozó fizetést a hitelező jogutódja felé sem teljesített, az ellene kibocsátott fizetési meghagyást ellentmondással megtámadta. A perré alakult jogvitában a felperes a fennmaradó tőketartozás és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés a koronavírus világvármány miatti időközben bevezetett fizetési moratórium szabályok rendelkezései folytán 2022. szeptember 12-én járt le; az indítványozó helytállásra felszólításával tehát nem késett el.
- [6] Az indítványozó érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályok alapján a fizetési moratóriumra figyelemmel a vállalt készfizető kezessége 2022. június 30-ig hosszabbodott meg, a felperes pedig csak ezt követően szólította fel a fizetésre, így szabadult a kötelezettsége alól.
- [7] A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint első fokon eljáró bíróság 20.P.302.565/2023/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint az indítványozó a készfizető kezességet 2020. szeptember 27-ig tartó határozott időre vállalta, a határozott idő letelte után a kötelezettsége alól szabadult. A fizetési moratórium szabályok rendelkezései alapján a kölcsönszerződés lejáratára 2022. június 30-ig meghosszabbodott, és az indítványozó kezesi kötelezettségvállalásának határozott ideje is eddig az időpontig hosszabbodott meg. Az elsőfokú bíróság

szerint a felperesnek azon értelmezése, amely alapján a biztosítéki szerződés úgy módosul, hogy a moratóriumi szabályok szerinti lejáratot követően a jogosultnak ugyanannyi ideje legyen a jogérvényesítésre, mint az eredeti szerződéses konstrukcióban (a kezes felszólításának a kölcsönszerződés lejártától számított 150 napon belül van helye), a hivatkozott jogszabályok szövegéből nem vezethető le. Ezek a jogszabályhelyek úgy rendelkeznek, hogy mind a szerződéses kötelezettség teljesítésének határideje, mind a kötelezettségvállalás időtartama meghatározott ideig, 2022. június 30-ig hosszabbodik meg. Az elsőfokú bíróság ezért azt vizsgálta, hogy a határozott idő leteltéig felszólította-e teljesítésre az indítványozót, és megállapította, hogy a 2022. szeptember 18-i fizetési felszólítás a határidő után történt, így az nem volt alkalmas a kezes szabadulásának megakadályozására.

- [8] A felperes fellebbezése folytán másodfokú bíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék 117.Pf.631.896/2024/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az indítványozót 10 900 forint megfizetésére kötelezte a felperes részére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Törvényszék a fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte: a felperes a fellebbezésében a kereseti kérelmében előadott ténybeli és jogi hivatkozástól eltérő ismertetést és annak alapján eltérő jogértelmezést vázolt fel, amely olyan meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül, amelynek előterjesztésére a másodfokú eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) alapján nem volt lehetőség. Erre tekintettel a másodfokon eljáró bíróság a felperes fellebbezésében foglalt egymással összefüggő két új hivatkozást az elsőfokú ítélet felülbírálata során nem vette figyelembe.
- [9] A másodfokon eljáró bíróság szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy 2022. június 6-án kelt, az indítványozót a lejárt késedelmi kamat megfizetésére történő felszólítás nem volt alkalmas a teljes igénnyel és járulékaival kapcsolatos követelés érvényesítésére. Ezt a felszólítást ugyanakkor még a lejárati előtti határidőben, joghatályosan közölték az alperessel, ezért az, a benne foglalt lejárt késedelmi kamat indítványozóval szembeni érvényesítésére alkalmas volt. Az indítványozó mint kezes felelőssége a felszólítás alapján a lejárt késedelmi kamat tekintetében beállt, ezért a másodfokú bíróság kötelezte az indítványozót az összeg megfizetésére. Az ezt meghaladó tartozás tekintetében a határozott időre vállalt készfizető kezességre figyelemmel az indítványozó 2022. június 30-át követően szabadult a kezesi kötelezettségei alól.
- [10] 1.4. A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helytadó határozat meghozatalát kérte. Állította, hogy a másodfokú

bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes fellebbezésében meg nem engedett keresetmódosítást terjesztett elő, ezért érdemben kellett volna foglalkoznia a moratóriumi szabályok értelmezésével. Az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

- [11] A felülvizsgálat tárgyában eljáró Kúria megítélése szerint a felperes nem módosította a keresetét a másodfokú eljárásban, ténybeli és jogi álláspontja megegyezett az elsőfokú eljárásban már előadottakkal: határidőn belül szólította fel az alperes kezest a perbeli szerződésből eredő tartozás megfizetésére. Ebből következően az eljáró bíróságoknak, szükségszerűen a koronavírus világjárvány miatti moratórium szabályok rendelkezéseit kellett értelmeznie és alkalmaznia, azt megállapítva, hogy a perbeli kölcsönszerződés szerinti teljesítés és ezáltal a kezességi szerződésben vállalt kötelezettségvállalás határideje mikor járt le.
- [12] A Kúria e körben döntésének elvi tartalmaként rögzítette, hogy a koronavírus-világjárvány miatti moratóriumi szabályok célja: a jogbiztonság érvényesülése mellett az adósok fizetőképességének megtartása, helyzetük stabilizálása. E cél alapján nem lehet különbséget tenni az adósok között a szerint, hogy a szerződésük szerinti végteljesítési határidő a moratórium alatt, vagy után jár le. Ellenkező esetben a moratórium nyújtotta kedvezmények közül az egyes kiemelt társadalmi csoportok, valamint pénzügyi nehézséggel küzdő vállalkozások helyzetének stabilizálását szolgáló átmeneti intézkedésekről szóló 2020. évi CVII. törvény 7. § (4) bekezdés első mondatában foglalt kedvezménytől a „veszélyhelyzet fennállása alatt lejáró szerződés” adósa elesne, annak ellenére, hogy ugyanazokat a hátrányokat szenvedte el, mint a többi adós.
- [13] Továbbá, hogy a szerződések teljesítési határidejének a módosulása a szerződést biztosító mellékkötelezettségeket is módosítja. Ez következik a kezesi kötelezettségvállalás jellegéből is, miszerint: kezességi szerződéssel a kezes kötelezettséget vállal a jogosulttal szemben, és ha a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni. A kezes teljesítésre a biztosított szerződés lejárta, az adós késedelembe esése után lehet felhívni, előtte ez fogalmilag kizárt.
- [14] A perbeli esetben a Kúria értelmezése szerint az indítványozó határozott időre, a biztosított kölcsön lejáratától számított 150 napig vállalt kötelezettséget. A kezesi szerződés járulékos jellegére is tekintettel az abban vállalt kötelezettség nem szűnt meg a kölcsönszerződés hivatkozott moratóriumi jogszabályokkal meghosszabbított új határidejével, hanem ezen új határidőtől számított, a kezességi szerződésben vállalt határidővel meghosszabbodva járt le. Mindezekre figyelemmel a felperes jogelődjének 2022. szeptember 18-án kelt fizetési felszólítása az indítványozó határozott időre vállalt, de a moratóriumi jogszabályokkal módosított időponttal

meghosszabbított határidőn belül érkezett az indítványozóhoz, amely alapján a vállalt kötelezettsége beállt.

- [15] A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Továbbá megállapította, hogy az eljáró bíróságok – a kezesi felelősségvállalás határidejére vonatkozó eltérő jogi álláspontjuk miatt – érdemben nem vizsgálták a felperes keresetének – az indítványozó által vitatott – összecszerűségét. A megismételt eljárásban ezért az elsőfokú bíróságnak az összecszerűség vonatkozásában érdemben döntenie kell.
- [16] 2. Az indítványozó ezt követően azért fordul az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a támadott bírói döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát. Erre tekintettel kérte a Kúria Pfv.II.21.195/2024/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [17] 2.1. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria *contra legem* döntést hozott, önkényes, nem alkotmánykonform jogértelmezést alkalmazva.
- [18] Álláspontja szerint, a moratóriumi jogszabályok megalkotásánál a jogalkotói cél a moratórium ideje alatt lejáró, illetve a nem a moratórium ideje alatt lejáró szerződések eltérően kezelése volt. Ennek megfelelően főszabályként az az eset került rögzítésre, amikor a szerződés nem a moratórium ideje alatt jár le, erre alkalmazandó az a szabály, miszerint a szerződés a moratórium ideje alatt töltött idővel meghosszabbodik. Ehhez képest azonban speciálisként került szabályozásra az az eset, amikor a szerződés a moratórium ideje alatt jár le, mivel ilyenkor az nem a moratórium ideje alatt töltött idővel hosszabbodik meg, hanem csak a moratórium lejáratainak a végéig.
- [19] A Kúria támadott végzésében a jogalkotói céltól eltérően, a fenti két esetkör összemosásával értelmezte a jogszabályt, mivel az indítványozó a moratórium ideje alatt lejáró kezesi szerződésére nem alkalmazta az arra vonatkozó speciális szabályt, vagyis, hogy a moratórium lejárataig hosszabbodott csak meg, ahogyan azt – az indítványozó álláspontja szerint helyes – jogértelmezéssel az első- és másodfokon eljáró bíróság is megállapította. A Kúria továbbá önkényesen kiterjesztő jogértelmezést alkalmazott, amikor azt állapította meg, hogy a kezes felszólításának a kölcsönszerződés lejáratait követő 150 napon belül lett volna helye, mivel nincsen jogszabályi rendelkezés, ami előírja, hogy az alapszerződés és a járulékos kötelezettség eredeti lejárata közötti időtartam alapján kell meghatározni a szerződések lejáratainak az időpontját. A moratóriumi speciális szabályozás

kifejezetten csak azt rögzíti, hogy a moratórium ideje alatt lejáró szerződés a moratórium végéig hosszabbodik meg, és nem tesz különbséget az alapszerződés vagy a járulékos kötelezettség között. A kezesi szerződésben sem az volt megfogalmazva, hogy a kezesi szerződés a kölcsönszerződés lejáratát követően 150 nappal jár le, hanem az, hogy a határozott idejű kezesi szerződés egy meghatározott napon jár le. A Kúria érvelését csak abban az esetben tartaná elfogadhatónak, ha a kezesi szerződésben a szerződés lejáratának az időpontja úgy lett volna meghatározva, hogy kezesi szerződés a kölcsönszerződés lejáratának időpontja után 150 nappal jár le.

[20] Az indítványozó álláspontja szerint a jogállamiság elvéből, illetve a hatalmi ágak elválasztásából adódóan még ha a Kúria véleménye szerint nem is jó egy jogszabályi norma, nincs hatásköre azt felülbírálni és önkényesen kiterjesztően értelmezni, mivel nem a jogalkotó hatalmi ág része, és hatáskörének túllépése alkotmányellenes.

[21] A fentiek alapján tehát az indítványozó álláspontja, hogy a Kúria támadott végzése alaptörvény-ellenes, mivel megsértette az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.

[22] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-30. § szerinti feltételeket.

[23] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.

[24] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”. A Kúria sérelmezett végzése tartalmilag az Ügyrend 32. § (6) bekezdése szerinti eljárást lezáró döntésnek minősül,

tekintettel arra, hogy az indítványozó a Kúria azon jogértelmezését támadta, amelyet a Kúria belefoglalt a Törvényszéknek adott kötelező utasításába. A kötelező utasítás tartalma vonatkozásában az indítványozót további jogorvoslati jog nem illeti meg {lásd hasonlóan: 3165/2025. (V. 15.) AB végzés [15]; 3346/2025 (XI. 12.) AB végzés [13]; 3356/2025. (XI. 12.) AB végzés [21]. Az indítványozó az alapügy alperese, így érintettsége fennáll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.

- [25] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [26] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [27] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító érveléssel kapcsolatban megállapítható, hogy az indítványozó valójában a bíróság jogértelmezését vitatja. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, amely az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja szerint a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság vizsgálata az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok elbírálása során a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének, alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik, és nem terjed ki a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének {lásd hasonlóan: 1135/2026. (III. 23.) AB végzés, Indokolás [42]; 1118/2026. (III. 13.) AB végzés, Indoklás [23]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [28] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csupán az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem eredményezheti, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a tisztességes eljárás, sem a jogorvoslati jog nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {erről elsőként lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [29] Önmagában tehát az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {1112/2026. (III. 6.) AB végzés, Indokolás [19]; 1104/2026. (III. 6.) AB végzés, Indokolás [49]; 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Ugyancsak nem elégséges érvelés annak kinyilvánítása, hogy a bírói döntés az indítványozóra hátrányos tartalommal rendelkezik.
- [30] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza tehát lényegileg a bírósági döntés felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróság jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintik alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. Az alkotmányjogi panaszban előadott érvek mentén az indítványozó állított jogsérelmének orvoslásához arra lenne szükség, hogy az Alkotmánybíróság a felek szerződésének értelmezésébe, illetve olyan jogkérdés eldöntésébe bocsátkozzon – a koronavírus világjárvány miatt bevezetett fizetési moratórium hatása a moratórium alatt lejárató szerződésekhez kapcsolódó kötelezettségek teljesítésnek határideje – amely teljes egészében a szakjogi dogmatika körében marad. A fentiek szerint ettől az Alkotmánybíróság szerepéből következő töretlen gyakorlata alapján tartózkodik. Az indítvány tehát nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [31] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt

– figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró